

Ἀριθ. 164
I'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ρωσικὴν μαρτιγάναν «Παναγίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ» τοῦ πλοιάρχου Λουκᾶ Ἰωάννου Κορωναίου, ἀρπαχθεῖσαν ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Καρίτσας ἀπὸ τὸν Μῆτρον Λιακόπουλον τὴν 18 Ἀπριλίου, μεταξὺ τοῦ ρηθέντος Λ. Κορωναίου ἀπὸ τὸ ἓν μέρος καὶ τοῦ Μῆτρον Λιακόπουλου ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 21 Μαρτίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Λ. Κορωναίου διὰ τῆς ὁποίας κατηγορεῖ τὸν Μ. Λιακόπουλον, ὅτι κατὰ τὰς 12 Ἰουνίου 1827, ἐνῶ ἦτον ἀραγμένη ἡ μαρτιγάνα του εἰς τὸν λιμένα τῆς Καρίτσας ὁ ρηθεὶς Λιακόπουλος φθάσας ἐκεῖ μὲ δύο μίστικα καὶ ἓνα πέραμα, ἤρπασε τὸ πλοῖόν του καὶ τὸ μετέφερε εἰς Σκόπελον, ὅπου μετὰ μῆνας τινὰς ἐσυντρίφθη καὶ ἐχάθη,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 22 τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου ἀπολογίαν τοῦ Μῆτρον Λιακόπουλου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει, ὅτι ἡ ρηθεῖσα μαρτιγάνα, οὕσα ἀραγμένη εἰς τὸν ὅρμον τῆς Καρίτσας, δὲν εἶχεν οὔτε σημαίαν οὔτε κανὲν χαρακτηριστικὸν οὐδετερότητος καὶ ὅτι εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη τούτου τοῦ ὅρμου ἦσαν Τοῦρκοι ὠχυρωμένοι καὶ ὑπερασπίζοντο τὸ πλοῖον τοῦτο καὶ ἐπομένως τὸ ἐνόμισεν ἐχθρικὸν καὶ ὥς τοιοῦτον τὸ συνέλαβε, καὶ ὅτι, ἀφ' οὗ τὸ μετέφερεν εἰς Σκόπελον φορτωμένον μὲ πρόβατα καὶ εὗρεν ἐντὸς τοῦ πλοίου ἐν ἔγγραφον τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Λ. Κορωναίου φανερῶνον, ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἦτο ὑπὸ σημαίαν ρωσικὴν, τὸ ἄραξεν εἰς τὸν λιμένα τῆς χώρας, εἰδοποίησε τὸν Τοποτηρητὴν τῆς Σκοπέλου καὶ ἐπερίμενε νὰ ἐμφανισθῇ ὁ κύριος τοῦ πλοίου καὶ ὅτι ἕως οὗ ἐμφανισθῇ οὗτος, ὁ Γεώργιος Ζορμπᾶς φθάσας εἰς Σκόπελον εἰς ἀπουσίαν τοῦ Μ. Λιακόπουλου καὶ ἐμβὰς τὴν νύκτα τῆς 21 Αὐγούστου 1827, ἤρπασε τὴν γούμεναν μὲ τὴν ὁποίαν ἦτο δεμένη ἀσφαλῶς καὶ οὕτως ἔπεσεν εἰς τὴν ξηρὰν ἀπὸ δυνατὸν ἄνεμον καὶ ἐσυντρίφθη καὶ ἐπομένως τὸν κατηγορεῖ ὡς πρωταίτιον τῶν ὅσων ζημιῶν ἠκολούθησαν εἰς τὸν πλοίαρχον Λ. Κορωναῖον,

Ἀναγνώσασα τὰ εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Σμύρνην γενόμενα ἀποσπάσματα τοῦ ναυτικοῦ ἡμερολογίου τῆς μαρτιγάνας ταύτης, σημειωμένα ἀπὸ 21 Ἰουλίου καὶ 7 Αὐγούστου 1827 καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Κορωναίου πρὸς τὸν ἐν Σμύρνη Γενικὸν Αὐστριακὸν Πρόξενον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκλείεται καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων του ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1827,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 29 Μαρτίου 1828 ἀπογραφὴν τῆς μαρτιγάνας καὶ λογαριασμὸν ἐξόδων τοῦ ρηθέντος Κορωναίου ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1827 ἕως τώρα,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 19 τοῦ αὐτοῦ Ἰουλίου ἐπίσημον μαρτυρικὸν τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς νήσου Σκοπέλου Ἀναγνώστη Κανάρη, διὰ τοῦ ὁποίου δηλοποιεῖ, καθὼς ἔλαβε πληροφορίας, ὅτι ὁ Μῆτρος Λιακόπουλος συνέλαβε καὶ μετέφερεν εἰς Σκόπελον τὴν μαρτιγάναν «Παναγίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ» μὲ τὸ νὰ τὴν ὑπέθεσεν ὡς τουρκικὴν ἰδιοκτησίαν καὶ ὅτι καθὼς ἐπληροφορήθη ἀπὸ ἐν ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 12. — Γεν. Γραμμ. φ. 56.

εὐρέθη εἰς αὐτήν, ὅτι εἶναι ἰδιοκτησία οὐδετέρω, ἀμέσως ἐφρόντισε περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, χωρὶς νὰ ἀφαιρέσῃ τίποτε ἀπὸ αὐτό, καὶ ἐπερίμενε τὴν ἄφιξιν τοῦ κυρίου του,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1827 μαρτυρικὸν τῶν ὀπλαρχηγῶν Ἀ. Γάτσου καὶ Κ. Μπίνου ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον δημογεροντίαν, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ὑπογεγραμμένοι, ἐπαναλαμβάνοντες ὅσα περιέχονται εἰς τὸ ἐνδεικτικὸν τοῦ ρηθέντος Τοποτηρητοῦ, προσθέτουν ὅτι ὁ Γεώργιος Ζορμπᾶς φθάνων εἰς Σκόπελοι εἰσηλθε διὰ νυκτὸς εἰς τὴν μαρτιγάναν καὶ ἤρπασε τὴν καλλιτέραν γούμενάν της, μὲ τὴν ὁποίαν ἦτον ἠσφαλισμένη καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἀρπαγῆς ταύτης ἔπεσεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐσυντρίφθη,

Ἀκούσασα τὰς ἀπὸ 27 Μαρτίου 1828 ὁμολογίας τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Σκοπέλου Ἀναγνώστη Κανάρη, τοῦ Μνήμονος τῆς αὐτῆς νήσου Ἱεροθέου διακόνου καὶ τὰς ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1828 ἐνόρκους ὁμολογίας τοῦ Πανῆ Κοπάνου καὶ Γεωργίου Παπαντωνίου,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 28 καὶ 29 Μαρτίου κατηγορίας τοῦ ρηθέντος Μήτρου Λιακοπούλου κατὰ τοῦ Γεωργίου Ζορμπᾶ, ὡς πρωταίτιον τῆς ἀπωλείας τῆς ρηθείσης μαρτιγάνας,

Ἀκούσασα καὶ τὰς ἀντεξεταστικῶς γενομένας κατηγορίας καὶ ἀπολογίας τῶν διαφορομένων Λουκᾶ Κορωναίου, Μήτρου Λιακοπούλου καὶ Γεωργίου Ζορμπᾶ,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1828 ἀναφορὰν τῶν δοκίμων τῶν διορισθέντων νὰ ἐξετάσωσι τὰς ἀποζημιώσεις τοῦ Λ. Κορωναίου,

Ἐπειδὴ ὁ Μῆτρος Λιακόπουλος, χωρὶς νὰ ἔχῃ κανὲν δικαίωμα ἢ ἐπισκέψεως ἢ συλλήψεως πλοίων ὑπὸ οἵανδήποτε σημαίαν οὔτε ὡς καταγωγὸς οὔτε ὡς ἀποκλειστής, συνέλαβε τὴν ρωσικὴν μαρτιγάναν «Παναγίαν τῆς Ἱεροῦ σαλήμ» τοῦ πλοιάρχου Λουκᾶ Ἰωάννου Κορωναίου,

Ἐπειδὴ ἡ ἐξαίρεσις τὴν ὁποίαν προβάλλει ὁ Μῆτρος Λιακόπουλος, ὅτι ἡ ρηθεῖσα μαρτιγὰνα εὐρέθη ἀραγμένη εἰς ἐχθρικὸν παράλιον, τὴν Καρίτσαν, γυμνὴ ἀπὸ πανιὰ καὶ ἀπὸ ἄλλα ἐπιπλά της, χωρὶς νὰ φέρῃ οὔτε σημαίαν οὔτε κανὲν ἄλλο χαρακτηριστικὸν οὐδετερότητος καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐξέλαβεν ὡς ἐχθρικὴν καὶ ὡς τοιαύτην τὴν συνέλαβεν, ἀναιρεῖται ἀποχρώντως ἀπὸ τὸν Λ. Κορωναῖον, ὅστις διὰ τὸν φόβον μήπως πέσῃ εἰς χεῖρας ληστρικών, ποραιτῶν τὸ πλοῖον ἀφῆκεν εἰς αὐτὸ ἐν γράμμα, τὸ ὁποῖον ἐφανέρωνε τὴν οὐδετερότητά του,

Ἐπειδὴ ὁ Μῆτρος Λιακόπουλος, ἀφ' οὗ ἀνεγνώρισε τὴν οὐδετερότητα τοῦ πλοίου, οὔτε εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἐξουσίαν τὸ παρακατέθεσεν οὔτε ἔλαβεν ὅσα μέτρα ὑπαγόμενον εἰς αὐτὸν τὰ χρέη του πρὸς φύλαξιν τοῦ πλοίου, μὴ διορίσας φυλακὴν εἰς αὐτό,

Καὶ ἐπειδὴ ὁ ρηθεὶς Μῆτρος Λιακόπουλος κατηγορεῖ τὸν Γεώργιον Ζορμπᾶν, ὅτι ἤρπασε κατὰ τὴν νύκτα τῆς 27 Αὐγούστου 1827 τὴν καλλιτέραν γούμεναν μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ρηθεῖσα μαρτιγὰνα ἦτο ἠσφαλισμένη καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἀρπαγῆς ταύτης ἔπεσεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐσυντρίφθη καὶ τὸν ἐνάγει ὡς πρωταίτιον τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἠκολούθησαν εἰς τὸν Λ. Κορωναῖον ἀπὸ τὸν χαμὸν τοῦ πλοίου,

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ καταδικάζει τὸν Μῆτρον Λιακόπουλον νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον Λουκᾶν Ἰωάννου Κορωναῖον διὰ

πλήρη ἀποζημίωσιν τῆς συντριφθείσης μαρτιγάνας του «Παναγίας τῆς Ἱεροῦσα λήμ» καὶ ἄλλων ζημιῶν καὶ ἐξόδων γρόσια δέκα τέσσαρας χιλιάδας ἑννεακόσια πενήκοντα τρία καὶ δέκα παράδες, σωζομένης εἰς τὸν ρηθέντα Μητρον Λιακόπουλον τῆς προσφυγῆς κατὰ τοῦ Γεωργίου Ζορμπᾶ, δι' ὅσας ζημίας ἠκολούθησαν ἐξ αἰτίας τῆς προβαλλομένης ἀρπαγῆς τῶν σχοινίων τῆς μαρτιγάνας «Παναγίας τῆς Ἱεροῦσα λήμ».

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης

Ὁ Γραμματεὺς

Γρηγ. Σοῦτζος

Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἐδουάρδος Μάσσων

Ἀριθ. 165

ΙΑ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ τρεχαντηρίου τοῦ Γεωργίου Μπογιατσῆ, Σκιαθίτου, κρατηθέντος παρὰ τοῦ Ναυάρχου Ἀ. Μιαούλη καὶ σταλθέντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 9 Μαρτίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Ναυάρχου Ἀ. Μιαούλη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει, ὅτι πολλὰ ἀπὸ ὅσα πλοῖα συλλαβὼν εἰς τὴν Σκιάθον καὶ Σκόπελον ἔστειλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, εἶναι φανερὰ ἡ οἰκονομικῶς ἀποσκεπασμένη κτήσις τῶν ἐκεῖ ὀπλαρχηγῶν μετερχομένων τὴν πειροστείαν καὶ τὴν λεηλασίαν τῶν πέριξ στερεῶν,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 20 τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου ἀναφορὰν τοῦ Γεωργίου Μπογιατσῆ, εἰς τὴν ὁποίαν διαμαρτύρεται ὅτι τὸ ἀνώνυμον τρεχαντήριόν του χωρητικὸν διακοσίων κοιλῶν εἶναι ἰδιὸν του κτήμα καὶ δὲν ἐμέθεξε πολὺ ἢ ὀλίγον εἰς καμμίαν πειροστείαν ἢ κατάχρησιν οὐδὲ μετεβίβασε ποτὲ ἐπ' αὐτοῦ στρατιώτας εἰς ἀρπαγὴν ἢ λεηλασίαν καὶ μετῆλθεν εἰς ὅλα τὰ ταξίδιά του τακτικὴν καὶ ἀνέγκλητον ναυτιλίαν,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου ἀναφορὰν τῶν δημογερόντων τῆς Σκιάθου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ τῆς ὁποίας μαρτυροῦσι τὸ ρηθὲν τρεχαντήριον ἰδιὸν κτήμα τοῦ Γεωργίου Μπογιατσῆ, αὐτὸν δὲ τὸν πλοίαρχόν του τίμιον πραγματευτὴν καὶ ἐγγυνῶνται εἰς ὄνομα καὶ εἰς βάρος τῆς κοινότητός των τὴν καλὴν αὐτοῦ διαγωγὴν,

Ἀκούσασα τὰς μαρτυρίας τῶν δύο τῆς Σκιάθου πληρεξουσίων Α. Μπονάκη

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 12.